

ת"פ 23434/09/18 - מדינת ישראל נגד סטניסלב פקר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 23434-09-18 מדינת ישראל נ' פקר

כבוד השופט עמית מיכלס

מדינת ישראל

בפני

בעניין:

המאשימה

נגד

סטניסלב פקר

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד סתיו גרוסמן, מחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה

בשם הנאשם: עו"ד יוסף אלברק

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום המתוקן

1. ביום 27.6.2020 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, כחלק מהסדר דיוני בין הצדדים, במסגרתו תוקן כתב האישום, בביצוע עבירות מין שונות נגד קטינים שכונו א' - ד', תוך שימוש במרשתת, כפי שיפורט בהמשך. ההסדר הוצג בשלב מתקדם יחסית של הליך ההוכחות, לאחר שנשמעה עדותם של שמונה עדי תביעה (קטין, אחת הקטינות, אמה של הקטינה שהעידה וחמישה שוטרים), וכפועל יוצא של הליך גישור שהתנהל בעיצומו של הליך ההוכחות, בהסכמת הצדדים, בפני מותב אחר.

2. כחלק מהסכמות הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן ולמרכז להערכת מסוכנות. לבקשת הנאשם הוא הופנה אף לממונה על עבודות השירות, ומחוות דעת מיום 7.6.2020 עולה שהוא נמצא כשיר לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

3. לאחר תיקון כתב האישום, הורשע הנאשם בביצוע העבירות הבאות:

שתי עבירות של גרם מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים, לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) וביחד עם סעיף 350 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

ארבע עבירות של הטרדה מינית, לפי סעיף 3(א)(3) ביחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: חוק למניעת הטרדה מינית).

שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה, לפי סעיף 214(ב1) לחוק.

שתי עבירות של פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לפי סעיף 214(ב) לחוק.

החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לפי סעיף 214(ב3) לחוק.

פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לפי סעיף 214(ב) יחד עם סעיף 29(ב) לחוק.

4. בחלק הכללי של כתב האישום הוגדרו שני יישומונים אינטרנטיים בהם השתמש הנאשם: WhatsApp, שנועד להעברת מסרונים וקיום שיחות קוליות ושיחות וידאו, וכן לצורך שיתוף והעברת תמונות וסרטונים בין משתמשים בודדים ובין קבוצות משתמשים (להלן: וואטסאפ); Telegram, שנועד להעברת מסרונים, וכן לשיתוף ולהעברת תמונות, סרטונים וקבצים בין משתמשים בודדים ובין קבוצות משתמשים באופן המאפשר אנונימיות עבור המשתמש (להלן: טלגרם).

בתקופה שבין חודש יולי 2018 ועד ליום מעצרו ביום 30.7.2018, ניהל הנאשם שתי קבוצות של משתמשים להפצת סרטונים ותמונות בטלגרם, האחת מנתה כ-100 משתמשים (להלן: קבוצת טלגרם 1), והשנייה מנתה כ-7 משתמשים (להלן: קבוצת טלגרם 2). בקבוצות אלו פרסמו המשתמשים ושיתפו עם יתר החברים בקבוצה סרטונים ותמונות המתמקדים במיניותם של קטינים, לרבות תכנים בהם נראים קטינים בעת שמבוצעים בהם מעשים מיניים עם בגירים. נוסף על כך נהג הנאשם להצטרף לקבוצות וואטסאפ, ובהן קבוצה שכונתה "ו' ארצית", המיועדת לתלמידי כתות ו' מבתי ספר שונים בארץ, במטרה להתכתב עם קטינים. במסגרת התכתבויות אלו, נהג הנאשם להציג את עצמו בפני הקטינים כבן 13, להפציר בהם שישלחו לו תמונות וסרטונים שלהם, והכול לצורך גירוי וסיפוק מיני. את התכנים המיניים שקיבל מאותם קטינים, הפיץ הנאשם לאחרים, באמצעות שימוש בוואטסאפ ובטלגרם.

5. **על פי פרט האישום הראשון**, סמוך ליום 18.7.2018 איתר הנאשם בקבוצת הוואטסאפ "ו' ארצית" את הקטינה א', ילידת 2007, והחל להתכתב איתה בוואטסאפ. הנאשם התייצג בפני א' ככזב כקטין בן גילה בשם "אלעד", שלח לה תמונה של נער, שזהותו אינה ידועה למאשימה, וטען בפניה בכזב שהוא הנער המצולם בתמונה. את מספר הטלפון של הקטינה שמר הנאשם ברשימת אנשי הקשר שלו תחת הכינוי "זונה שלי". במסגרת ההתכתבות והקשר ביניהם, ביקש הנאשם מ-א', ביודעו שהיא קטינה כבת 11, לצלם עבורו ולשלוח לו תמונות שלה, בדגש על תמונות

המתמקדות במיניותה, זאת לשם סיפוקו וגירוי המיני.

ביום 18.7.2018 פנה הנאשם ל-א' וביקש ממנה לשלוח לו תמונה שלה. משנמנעה א' לשלוח את התמונה בטענה שהיא שמנה, החמיא לה הנאשם, וכתב לה, בין היתר, שבשבילו היא "נסיכה". בעקבות דבריו אלו צילמה א' את עצמה ושלחה לנאשם סרטון בו היא נראית בבגד ים. הנאשם בתגובה החמיא לה וביקש שתשלח לו סרטונים נוספים המתמקדים במיניותה. כמו כן ביקש ממנה כן לגעת בגופה, להזיז את בגד הים ולצלם חזה ואת איבר מינה, זאת לשם סיפוקו וגירוי המיני. בעקבות בקשתו שלחה א' לנאשם 3 סרטונים נוספים המתמקדים במיניותה, שתוכנם פורט בכתב האישום, בהם היא נראית נוגעת בגופה והצילום מתמקד באזור איבר מינה.

בתאריכים 26.7.2018 ו-27.7.2018 בעקבות פניות נוספות של הנאשם ל-א', שלחה לו א' סרטונים נוספים שלה המתמקדים במיניותה, שתוכנם פורט בכתב האישום. בסך הכול שלחה א' לנאשם 7 סרטונים מיניים, אותם שמר הנאשם במחשב ובטלפון הסלולרי שברשותו.

במהלך ההתכתבויות ביניהם, ביקש הנאשם מ-א' להחדיר את ידה לאיבר מינה ולגעת בעצמה באופן מיני, אף זאת לצורך סיפוקו וגירוי המיני. נוסף על כך במהלך ההתכתבויות ביניהם, התייחס הנאשם ל-א', בידעו את גילה, התייחסויות חוזרות והצעות בעלות אופי מיני המתמקדות במיניותה, שחלקן פורט בכתב האישום.

בתאריך 18.7.2018 בסמוך לשעה 00:34, הציע הנאשם ל-א' להיפגש עמה, וביום 26.7.2018 קבע להיפגש עמה במקום הסמוך למגוריה, פגישה שלא יצאה לפועל. נוסף על כך התכתב הנאשם עם א' בנוגע לקיום מגע מיני ועל כך שרכש קונדומים.

לאחר שקיבל לידיו את הסרטונים מ-א', הפיץ הנאשם את חלקם בקבוצות טלגרם 2 ואת חלקם שלח לאדם אחר עמו יצר קשר בווטסאפ. בכל הסרטונים נגעה א' בגופה ובבגדיה, כאשר הצילום מתמקד בסביבת איבר מינה וישבנה בעת שהיא מנענעת את ישבנה.

6. **על פי פרט האישום השני**, בסוף חודש יולי 2018, איתר הנאשם בקבוצת הווטסאפ "ו' ארצית" את הקטינה ב', שהייתה באותה עת כבת 11, והחל להתכתב עמה. הנאשם התייצג בפני ב' כקטין בן גילה, שלח לה תמונה של נער שזהותו אינה ידועה, וטען בפניה כי הוא הנער שמצולם בתמונה. הנאשם שמר את מספר הטלפון של ב' ברשימת אנשי הקשר שלו תחת הכינוי "זונה קטנה". במסגרת הקשר ביניהם, הפציר הנאשם ב-ב' בדרכים שונות שפורטו בכתב האישום, בידעו את גילה, לשלוח לו תמונות שלה בעלות אופי מיני, לצורך סיפוקו וגירוי המיני. ב' נענתה להפצרותיו של הנאשם, צילמה מספר תמונות של פניה, של חזה כשהיא לבושה ושל בטנה כשחולצתה מופשלת, ושלחה אותן לנאשם. סמוך לאחר שקיבל מ-ב' את התמונות, שלח אותן הנאשם לאדם אחר.

במהלך ההתכתבויות ביניהם, שחלקן פורט בכתב האישום, התייחס הנאשם ל-ב' התייחסויות חוזרות באופן המתמקד במיניותה, זאת על אף בקשותיה החוזרות ונשנות שיחדל מכך.

7. **על פי פרט האישום השלישי**, במהלך החודשים יוני ויולי 2018, התקשר הנאשם ל-ג', שהיה באותה עת בן פחות מ-14, ואף שלח לו מסרונים sms. הנאשם שמר את מספר הטלפון של ג' ברשימת אנשי הקשר במכשיר הטלפון הנייד שלו תחת הכינוי "חרמן". ג' שלח לנאשם תמונה וסרטון בהם הוא נראה כשהוא מחדיר אצבע לישבנו, והנאשם, שידע ש-ג' בן פחות מ-14 שנים, שלח את התמונה לאחרים שזהותם אינה ידועה.

8. **על פי פרט האישום הרביעי**, במהלך חודש יולי 2018 התכתב הנאשם באמצעות ווטסאפ עם ד', חברתה של א' שהייתה באותה עת כבת 11 ו-3 חודשים. בין היתר התייצג הנאשם בפני ד' כקטין בן 12, שלח לה תמונות של נער שזהותו אינה ידועה וטען בפניה שהוא הנער המצולם בתמונה. במהלך ההתכתבות הנאשם פנה ל-ד' מספר פעמים, בידוע את גילה, בדרך המתמקדת במיניותה, באופן שפורט בכתב האישום. משהתעורר חשדה של ד' כי הנאשם מתחזה לקטין, חסמה אותו מאפשרות ליצור עמה קשר בווטסאפ.

במהלך חודש 2018 התכתב הנאשם עם ה', שהייתה באותה עת כבת 12 ו-3 חודשים, שעה שידע את גילה. במהלך ההתכתבות הציג עצמו הנאשם כקטין בן 13, ואף שלח לה תמונה של זמר שמצא באינטרנט, תוך שטען בפניה כי זאת תמונתו. במהלך ההתכתבות עם ה', פנה אליה הנאשם מספר פעמים, בידוע את גילה, בדרך המתמקדת במיניותה באופן שפורט בכתב האישום.

9. **על פי פרט האישום החמישי**, במשך תקופה לא ידועה ועד למעצרו, ניהל הנאשם שתי קבוצות טלגרם שיועדו להפצה ופרסום תועבה הכוללות דמויות של קטינים. במסגרת תפקידו כמנהל בקבוצה שכונתה "סקס עם קטינים" (להלן: הקבוצה), הודיע הנאשם לחברי הקבוצה שככל שלא יפרסמו תכנים פדופיליים, הם יוסרו מהקבוצה. בהתאם לכך נהג הנאשם להסיר מהקבוצה משתתפים ולצרף משתתפים חדשים שביקשו להצטרף אליה. במהלך התקופה שבין 8.7.2018 ועד ליום 30.7.2018, פורסמו בקבוצה, בה היו חברים באותה עת כ-100 משתתפים, כ-1,000 סרטונים תועבה ותמונות תועבה, בהם דמויות של קטינים, והכל בידיעת הנאשם. מתוך קבצים אלו, מפרטים בכתב האישום תשעה סרטונים, אליהם אתייחס בהמשך.

בקבוצה שניה אותה הקים הנאשם, ושאותה ניהל עד ליום מעצרו בתאריך 30.7.2018, פרסם הנאשם סרטונים מיניים אותם שלחה לו א'.

במועד שאינו ידוע ועד ליום מעצרו, החזיק הנאשם במחשבים שבשימוש בביתו וכן בטלפון הסלולארי שלו לפחות 3,700 קבצי סרטים ותמונות הכוללים פרסומי תועבה ובהם דמויות של קטינים, שאף אליהם אתייחס בהמשך. הנאשם השיג את התכנים הפדופיליים בין היתר לאחר שאלה פורסמו בקבוצות הטלגרם אותן ניהל.

ראיות לעונש, תמצית טיעוני הצדדים ודבר הנאשם

10. מטעם המאשימה הוגשו הצהרות נפגע עבירה לפי סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001, שהוכנו על ידי אמותיהם של הקטינים ב' ו-ג', שאף נחקרו בהמשך על ידי ב"כ הנאשם (רל"ת/1, רל"ת/2).

11. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות, לחומרתן, למספר העבירות ולעובדה שבוצעו כלפי מספר קטינים, באופן מתוכנן ומתוחכם.

ב"כ המאשימה, שביקשה להגיש הצהרת נפגע עבירה נוספת, שנערכה על ידי אביה של א', הסבירה שההצהרה לא הוגשה בסופו של יום אך בשל התנגדות ההגנה שהתנתה את ההגשה בחקירת האב, דבר שהיה מוביל לדחייה נוספת של הטיעונים לעונש. עוד ביקשה שלא לזקוף לחובתה את העובדה שלא הוגשו תסקירי נפגעי העבירה עצמם והפנתה לפסיקה בעניין זה. עוד הפנתה לתסקיר שירות המבחן ולהערכת המסוכנות, תוך שהדגישה את יחסו של הנאשם לקטינים, ששימשו ככלי בידיו. לדבריה, הנאשם הודה אמנם בביצוע המעשים, אולם הודאתו ניתנה בשלב מתקדם יחסית של ההליך, לאחר שהעידו תשעה עדים ובהם שניים מהקטינים.

אשר לעבירה של פרסום תועבה הדגישה שמעשי הנאשם נמצאים בדרגת החומרה הגבוה ביותר בקרב מעשי התועבה, בהיותם מחוללי התופעה אשר גורמת לפגיעה הפיזית המינית הקשה והמוחשית ביותר בקטינים. עוד הפנתה לנזקים שנגרמו לקטינים כתוצאה ממעשי הנאשם, כפי שעולה מהצהרות נפגעי העבירה ועדויות הוריהם של שניים מהם. אשר לקטין הנוסף, שהצהרה מטעמו לא הוגשה, ביקשה לקבוע שמעשי הנאשם גרמו אף לו נזק, בהתבסס על הפסיקה הקיימת, לפיה חזקה שמעשים מיניים מותרים את חותמם על נפשו של נפגע העבירה. מטעם זה ביקשה לקבוע מתחם עונשי נפרד לכל אחד מהאירועים, והפנתה לסעיף 355 לחוק העונשין, המחייב הטלת עונש מזערי.

בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, בפסיקה לפיה על הענישה של עברייני מין לשקף את הסלידה ממעשיהם ולשלוח מסר מרתיע לעבריינים, ובשים לב לנסיבות כל אחד מהאירועים העברייניים, ובכלל זה גילאי הקטינים, ביקשה המאשימה לקבוע מתחמים עונשים כדלקמן: לאישום הראשון 18-32 חודשי מאסר בפועל; לאישום השני 10-20 חודשי מאסר בפועל; לאישומים השלישי והחמישי 9-18 חודשי מאסר בפועל; לאישום הרביעי 3-8 חודשי מאסר בפועל.

לאחר התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ביקשה להטיל על הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצויים, קנס וחילוט, כאשר לדבריה אין מקום לסטות בנסיבות העניין ממתחמים אלו מטעמי שיקום.

12. ב"כ הנאשם, שטען כל שניתן לזכות מרשו, הפנה לפרק הזמן הקצר יחסית של כשבועיים ימים בהם נעברו העבירות, וביקש לפרש את מעשיו, בין היתר, על רקע מוצאו, בנימוק ש"לא כל בני האדם נולדו שווים... מבחינת ביטוי רגש או חיבור רגשי". עוד הפנה לכך שמאז התסקיר האחרון שהוגש, עמד הנאשם בקשר עם המטפלת הפרטית שלו ומזה כחמישה חודשים הוא נוטל תרופות.

לדבריו, הנאשם איננו "עברייני מצוי", כפי שניתן להיווכח מהעובדה שעל אף היותו איש מחשבים שיכולותיו בידיו, הוא לא ניסה להעלים ראיות גם בשעה שידע שהשוטרים עושים דרכם אליו ולא ניסה לחמוק מהם. לדבריו, הנאשם הודה עוד במהלך חקירתו.

אשר לטענה שמצבו האישי לא השתנה, הפנה לכך שמאז שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים, הוא שווה במעצר

בית ולכן לא פיתח קשרים חברתיים ולא הצליח להשתלב במעגל העבודה, זאת על אף שקיבל אישור לחפש עבודה. בעניין זה ציין שהנאשם הקפיד לשמור על תנאי השחרור שנקבעו לו.

עוד נטען שהנאשם קיבל במהלך תקופה של 11 חודשים טיפול כפול, הן במימון עצמי והן מטעם המדינה. בעניין זה נטען שגם אם הנאשם הפסיק את הטיפול מעת לעת עקב מצבו הכלכלי הקשה, יש לשים את הדגש על השיפור שחל במצבו ולעובדה שרמת הסיכון במצבו פחתה. ב"כ הנאשם הסביר את סירובו של הנאשם להשתלב בהליך שיקומי במקום סגור בהיותו בן יחיד להוריו ובמערכת היחסים המורכבת ביניהם. ב"כ הנאשם ביקש לראות במעשיו של הנאשם משום אירוע אחד, שגם כך לא נמצא, להערכתו, ברף חומרה גבוה בקרב עבירות המין. בשל כל אלו ביקש לאפשר לנאשם להשלים את ההליך הטיפולי, ולהסתפק בעונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

13. מטעם ההגנה הוגשו חוות דעת פרטיות מיום 28.6.2020, שהוכנה על ידי הגב' גיא אסנת, עו"ס קלינית ופסיכותרפסטית במכון "תפנית" (להלן: חוות הדעת הפרטיות); מרשם תרופות (טל"נ/1); דוח מצב טיפולי מיום 19.10.2020 (טל"נ/2); פניית הגב' גיא אסנת לרופא בבקשה לחוות דעת בעניין טיפול תרופתי (טל"נ/3); שאלות שהופנו מטעם ב"כ הנאשם למעריכת המסוכנות (טל"נ/4).

14. בדברו אחרון הבהיר הנאשם שהוא לוקח אחריות על מעשיו, מבין שפגע קשות בילדים מבחינה מינית ובאמון שלהם, ושגרם להם לפחד ולהתבגרות מהירה. לדבריו, אדם נורמטיבי לא היה מבצע את המעשים בהם הורשע ואמר שפעל ממניעים אותם כינה זדוניים, עליהם הוא משלם מחיר. הנאשם הוסיף כי הוא מעוניין לבקש את סליחת הילדים והוריהם, וכן לבקש סליחה מהוריו על שפגע בהם, בבריאותם ובפרנסתם. לדבריו, הוא צורך כדורי מרשם ומקבל טיפול, שעל אף שהוא מודע לכך שיארך זמן, הוא משוכנע שהוא צועד "בדרך הנכונה". הנאשם הביע את חששו מבית הכלא, הסביר שמקומו לא שם וכי הוא בטוח שיוכל לתרום לחברה ולזולת. לבסוף הבהיר שהוא מודע לגורמי הסיכון שהובילו אותו לבצע את המעשים, ובהם מוצרים אלקטרוניים, מחשבים, טלפון ו"הקטינים שהיו בינינו", וכי הוא נמנע מלשהות בקרבתם.

קביעת מתחם העונש ההולם

אירוע עברייני אחד או מספר אירועים שונים

15. על מנת להשיב על השאלה אם מעשי הנאשם בחמשת האישומים מהווים אירוע עברייני אחד, או שמא מדובר בחמישה אירועים שונים, יש לפנות לאמות המידה שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר). במקרה שלפנינו, בהתחשב במבחנים שנקבעו, ועל אף הקרבה בזמן בין האירועים והעובדה שבוצעו מביתו של הנאשם, דומני שיש להעמיד את נפגעי העבירה בקדמת הבמה. בהינתן האמור, הקביעה לפיה כל אחד מאישומים 1-4 מהווה אירוע נפרד, תביא לידי ביטוי בצורה המיטבית את ההכרה בפגיעה שחוזה כל אחד מהם, זאת על אף שניתן למצוא קווי דמיון באופיים של המעשים [ראו והשוו: ע"פ 319/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (19.07.2018); ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (27.08.2014)]. למותר לציין שמעשי הנאשם

באישום 5 מהווים ממילא מעשים בעלי אופי שונה ובעלי דרגת חומרה שונה המצדיקה קביעת מתחם ענישה נפרד, זאת על אף שחלקה של א' לא נפקד מהם.

16. לצד האמור, כפי שצינתי לא אחת בעבר, לקביעה זו נפקות מעשית מועטה בלבד ולמעשה אין בה כדי לשנות מהתוצאה העונשית. הטעם לכך נעוץ בעובדה שממילא כאשר מעשי הנאשם בשני אישומים או יותר מהווים אירוע עברייני אחד, עדיין יש מקום להתחשב לצורך קביעת המתחם העונשי במספר המעשים העברייניים המרכיבים את אותו "אירוע", שהרי כבר נקבע ש"לעיתים, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים יכולה לשוות לו מידה נוספת של חומרה" [עניין ג'אבר, פסקה 10 לפסק דינה של השופטת ד' ברק ארז; ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018) פסקה 20 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן]. חשיבותה של ההכרעה בסוגיה זו פוחתת אף נוכח כוונתי לגזור על הנאשם ממילא עונש כולל.

17. במאמר מוסגר אציין שעל אף שמצאתי לקבל את עמדת המאשימה לקבוע מתחם עונשי נפרד לכל אחד מהמעשים, הרי שעתירתה של המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר כולל של 40 חודשים ממחישה עד כמה מדובר בעתירה סמלית בלבד. ובמה דברים אמורים? לו היינו מחברים את כל עונשי המאסר הנמצאים בתחתית המתחמים להם עתרה המאשימה בכל אחד מהאישומים, היינו מקבלים תוצאה של 40 חודשי מאסר, זאת כאשר באותה נשימה עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונשי כולל הנע בין 30 ל-50 חודשי מאסר.

הערכים החברתיים שנפגעו, נסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה

18. הערכים החברתיים בהם פוגעת עבירה של מעשה מגונה, על כל גווניה, הם השמירה על שלמות גופו, צנעת הפרט וכבודו של כל קטין. ככל שהדבר נוגע לעבירות המבוצעות דרך המרשתת, פגע הנאשם בניסיון לשמור על מרחב זה כמקום בטוח ונגיש לכל. בשנים האחרונות משתמש החלק הארי באוכלוסייה במרשתת לצרכים שונים ומגוונים, עד כי קשה לתאר את חיינו בלעדיו. בקבוצת המשתמשים לא נפקד מקומם של קטינים, חלקם ילדים קטנים, המתוודעים ליתרונות המרשתת, על פי רוב לצרכי משחק, לימוד, הנאה, שיתוף חוויות ויצירת קשר עם סביבתם הקרובה והרחוקה. קבוצת הקטינים היא קבוצה פגיעה באופן מיוחד, זאת בשים לב לתמימות המשתמשים, שלעיתים אינם מבינים את הסכנות האורבות להם, ואינם ערים לתחכום שנעשה על ידי עוברי חוק במטרה לנצלם בדרכים שונות ומשונות, לרבות לצורך ביצוע עבירות מין.

19. בפסיקת בית המשפט העליון הוכר הצורך להגן על קטינים מפני עבירות מין במרשתת ונודעה חשיבות להרחקתם של הפוגעים בהם מהחברה [ע"פ 6703/13 ניסים כהן נ' מדינת ישראל (16.1.2014) פסקה 8 (להלן: עניין כהן)]. בהקשר זה נקבע בעניין כהן שאין מקום לערוך אבחנה בין עבירות המבוצעות במרחב הציבורי ה"רגיל" לבין עבירות המבוצעות במרשתת (פסקה 13):

" מבחינת מתחם הענישה הראוי, אין אנו סבורים כי ניתן לקבל את טענות המערער, לפיהן "הריחוק הטכנולוגי" בין המערער לקורבנות מצדיק ענישה מקלה... למרות שמעשי המערער אל מול קורבנותיו

נעשו במרחב הווירטואלי, הרי שהפגיעה והנזקים הנפשיים שנגרמו לאותן קורבנות צעירות היא ממשית ומציאותית. יתרה מכך, דווקא במרחב רשת האינטרנט פוטנציאל הנזק הוא חמור במיוחד, נוכח קלות השכפול וההפצה (ראו: אסף הרדוף הפשע המקוון 338 (2010) (להלן: הרדוף)). מעבר לכך, ניתן אף לעמוד על הערך המוגן של כבודם של הקטינים וזכותם לפרטיות, כעומד בבסיס העבירות נשוא עניינינו (ראו: הרדוף, בעמ' 348-349). כפי שניתן לראות, אין בהיותה של העבירה מבוצעת באמצעות רשת האינטרנט, כדי להפחית בהכרח את חומרת פגיעתה בערכים מוגנים. אדרבה, המשפט אמור להיות ערוך לאיומים החדשים על גופם, כבודם ושלוות חייהם של נפגעי עבירות ולתת להם מענה הולם... (ההדגשות הוספו - ע.מ.).

20. ריבוי הפסיקה בעבירות מין המבוצעות באמצעות המחשב, מעיד על התרחבות תופעה עבריינית זו, שהיא חלק מתופעה עבריינית רחבה אף יותר של ביצוע עבירות שונות ומגוונות באמצעות המחשב. במקרה שבפנינו קורבנות העבירה הם קטינים, אשר בדומה לבני גילם, מנהלים חלק מחיי החברה שלהם במרשתת, באופן המקשה על הוריהם לפקח עליהם מפני הסכנות האורבות להם, ובכלל זה מפני קבלת מסרים מיניים. על הסכנות להן חשופים המשתמשים ברשת עמד השופט י' עמית בבש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל (22.03.2013):

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. [...] האינטרנט חודר לחיים האמתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים שלא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. [...] מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. [...] כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. [...] אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת."

21. בע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (21.01.2014) (להלן: עניין פלוני 1) עמד השופט נ' הנדל על השפעת ביצוע עבירות המין במרשתת על שלב גזירת הדין:

"הקריאה למשפט כי יתמודד עם הסכנות החדשות ברשת רלוונטית היא גם לגזירת הדין. השיקולים המנחים את קביעת שיעורו של העונש בגין ביצוע מעשים פליליים שמתחדשים ומשתנים הינם אותם שיקולים הנידונים לגבי העבירות המוכרות, כפי שנקבעו בפסיקה, על פי הניסיון המשפטי וכן תיקון 113 לחוק העונשין."

22. אך לאחרונה עמד בית המשפט העליון על הסכנות הייחודיות המאפיינות את עבירות המין המקוונות בע"פ 4629/19 פלוני נ' מדינת ישראל (19.11.2020) (להלן: עניין פלוני 2), שדומה כאילו נכתבו על המקרה שלפנינו:

"עבירות מסוג זה נדונו בפסיקת בית משפט זה, אשר קבע לא אחת כי על אף שאין כוללות מרכיב של

מגע פיזי בין הנאשם לקרבן, חומרתן רבה והן ראויות לעונשים חמורים... חומרתן הרבה של עבירות המין במרחב הווירטואלי נובעת ממאפייניהן הייחודיים והמסוכנים, ביניהם הקלות בה ניתן לבצען בתדירות גבוהה בנפגעות שונות ופוטנציאל הפגיעה הנרחב שלהן. בניגוד לעברין מין הפועל במרחב הפיזי, עברין מין הפועל במרחב הווירטואלי בביתו אינו חשוף לכל עין בוחנת. הוא מסתתר בין קירות ביתו ומאחורי זהויות בדויות בלא כל הפרעה. מרחבי הרשת פרושים לפניו וכוללים אפשרויות מגוונות לפגיעה מינית. פגיעה זו יכולה להתבצע בדרכים שונות הכוללות יצירת קשר דרך ממשקים מקוונים ועלולה להביא גם לפגיעות מיניות במרחב הפיזי. לא זו אף זו, נדמה כי המרחק הפיזי בין העברין לקרבן גורר עמו גם מרחק נפשי ורגשי ביניהם ומעוות את תפיסתו האנושית של העברין בצורה המחמירה את התנהגותו העבריינית

...

אותו מרחק בין העברין לקרבן הוא אשר גם מהתל ומתעתע בנפגעי העבירה ומאפשר את הפגיעה בהם בסביבתם המוגנת ובהיעדר כל חשד מצדם לגבי זהות העברין". (ההדגשות הוספו - ע.מ.)

23. בחינת נסיבות ביצוע העבירות מצביעה על משנה חומרה במעשיו של הנאשם במספר היבטים.

מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם נהג לפנות לקטינים מאחר שזיהה בהם פוטנציאל נוח לסיפוק צרכיו המיניים ומאחר שהם לא היוו איום עליו. עוד תיאר כיצד התחזה לנערים, שאת תמונותיהם הוריד מהאינטרנט מאחר שרצה להבטיח את שיתוף הפעולה של הקטינים. הנאשם השקיע זמן ומאמץ בחיפוש, בתכנון ובחיזור אחר הקטינים, עמם יצר קשר בדרך מניפולטיבית, ובאופן שגרם להם לשלוח לו תכנים מיניים.

העבירות בוצעו ללא מגע פיזי בקורבנות. יחד עם זאת, באמצעות המרשתת הצליח הנאשם "לחדור" לביתם של הקטינים [עניין פלוני 1 לעיל], והחל לבצע פעולות אקטיביות על מנת לפגוש את אחת הקטינות במטרה לקיים עמה יחסי מין [עניין פלוני 2 לעיל]. בנקודה זו יש לציין שבניגוד לאמור בכתב האישום המתוקן בו הודה, שלל הנאשם בפני קצינת המבחן כוונה להיפגש עם הקטינה.

24. מהערכת המסוכנות מצטיירת תמונה שאינה ברורה אשר לרקע לביצוע העבירות, שמא בוצעו על רקע אישיות ילדותית, על רקע השלכות קשר לא מותאם עם אימו, או עקב משיכה מינית סוטה. בהתייחסו לעבירות הסביר הנאשם כי הכינוי הבוטה שנתן למתלוננות ריגש אותו מבחינה מינית. באופן דומה חש ריגוש והנאה מהפעלת הקטינים והקטינות, שאף נתנה לו תחושת שליטה.

הנזק שנגרם לקטינים ומשמעות העדר תסקירי קרבן עבירה

25. כתב האישום אינו מפרט את הנזק שנגרם לקטינים נפגעי העבירות ואף לא הוגש בעניינם תסקיר קרבן עבירה. ואולם, בימנו אנו, הנחת המוצא היא שכאשר עסקין בעבירות מין, ובכללם עבירות מין המבוצעות במרשתת, לא נדרשת עוד הוכחת נזק לנפשו של הקטין בו בוצעו העבירות, בהסתמך על ההנחה לפיה ההשפלה, הפחד, תחושת הניצול, חוסר האונים והכניעה למניפולציות, הטביעו בו את חותמם וגרמו לו לנזק נפשי [ראו דברי השופט א' שוהם בע"פ

1976/13 אנדריאס נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (17.2.2014). בע"פ 6695/08 פלוני נ' מדינת ישראל (26.1.2009) נקבע:

"...מקום שלא הוגש תסקיר קרבן אין משמעם של דברים כי בית המשפט רשאי להניח כי נפגע העבירה יצא ללא פגע והעבירה שבוצעה בו לא הותירה בו רישומה. מדובר בעבירות שהנזק טבוע בהן מעצם טיבן וקיומו הוא בבחינת הנחה שאין צורך להוכיחה. כמובן, מקום שמבקשים להראות את חומרת הנזק והיקפו, יכול הדבר להיעשות באמצעות תסקיר קרבן. מכאן, היעדרו של תסקיר קרבן אינו מעלה ואינו מוריד במקרה דנן וגם אם המתלוננת היא אכן נערה חברתית ומתפקדת, הלוא זה למרות מעשיו של המערער ואין בכך כדי להפחית מחומרתם."

26. על אף כל האמור, במקרה שלפנינו הזדמן לבית המשפט להתרשם באופן בלתי אמצעי משניים המקטינים במהלך עדותם בבית המשפט, כמו גם מעדותה של חוקרת הילדים שתיארה את מצבה הנפשי המעורער של קטינה נוספת אותה חקרה. בשלב הטיעונים לעונש נמסרו תצהירים על ידי אמותיהם של ב' ושל ג', שאף נחקרו בהמשך בחקירה נגדית.

27. מהצהרתה של אמה של ב' (ת/1) ומהעדויות שמסרה עולה שבמהלך השנה האחרונה עברה א' טיפולים רגשיים. לדבריה, בתה עברה תקופה קשה, כאשר התנהגותה וכושר השיפוט שלה השתנו בצורה קיצונית. האם, העוסקת ברפואה משלימה, תהתה כיצד ניתן להגדיר את הנזק שנגרם לבתה, שלעת עתה אינה מייחסת למקרה חשיבות ומדחיקה את רגשותיה, אולם הודתה שבשלב זה אין ביכולתה להצביע על קשר וודאי בין התנהגותה של א' לבין האירוע שעברה.

28. אמו של ג' פירטה בהצהרתה (ת/2) ובעדותה כי לבנה, שהיה "ילד רגיל לחלוטין", נגרמו בעקבות הפגיעה בו נזקים רבים במישורי חיו השונים. בתוך כך סיפרה שמאז הפגיעה הועצמו קשייו בלימודים, יכולותיו נפגעו, חלה התדרדרות במצבו, עד כדי הפסקת לימודיו בבית הספר בו למד לפני הפגיעה. מאז נפלט ממספר בתי ספר בעקבות התנהגותו, כאשר בלט חוסר השקט שלו וקשייו לחזור לשגרת חיים רגילה. עוד סיפרה שבתחילת הדרך לא קבלו ג' ומשפחתו טיפול או סיוע בהתמודדות עם המצב החדש אליו נקלעו, אולם בהמשך החל ג' לקבל טיפול במסגרת יחידת רונ"ן מטעם משרד הרווחה, במטרה להתמודד עם הכאב שחווה. מאז הפגיעה נפגע הביטחון והדימוי העצמי של ג', והוא מרגיש צורך לרצות אחרים ולהיות מקובל. לדבריה, שגרת חיו של בנה הופרה, והוא צפוי להליך שיקום ארוך ומורכב שעתיד להימשך שנים רבות. האם ביקשה לחזק את בנה ולתמוך בהליך השיקום שעבר הן בדרך של הטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם והן בדרך של הטלת "פיצוי ממשי" שיוכל לשמש את ג' בהוצאות הטיפולים להם הוא נזקק ועוד יזדקק בעתיד. בתוך כך ציינה שלקחה את בנה לפסיכיאטר על מנת שיספק לו טיפול תרופתי המתאים למצבו.

עבירות שימוש בגופו של קטין, החזקה ופרסום של חומר תועבה

29. עד כה התמקד הדיון בעבירות המין שבוצעו כלפי קטינים שהם נפגעי עבירה שזהותם ידועה, כלומר קטינים

שתלונתם זכתה לטיפול במסגרת חקירת מעשיו של הנאשם, כאשר שניים מהם אף סיפרו על שחוו כעדים בבית המשפט. עתה הגיעה העת להקדיש מספר מלים לקטינים האנושיים שקולם לא נשמע, שעל פי רוב זהותם אינה ידועה וגורלם נתון בידי אנשים שלא הססו לפצוע את נפשם ולחלל את גופם.

עבירות של החזקה ופרסום ברשת של חומר תועבה אסור ובו דמות קטינים אינה מגלמת פגיעה ישירה בקטינים על ידי צרכן הסרטונים או המפיץ שלהם. ואולם, על אף האמור, אין להתעלם מתרומתם של אלו לעידוד צריכת חומרים מסוג זה באופן שמביא לפגיעה חמורה בקטינים על ידי מחוללי התעשייה בדרך של ניצול, אינוס, השפלה, שלילת חופש הבחירה ומחיקת התמימות. על הפגיעה בקורבנות בסוג זה של עבירות עמד השופט א' א' לוי ברע"פ 3890/09 ענבר מור נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (17.5.2009) (להלן: עניין מור):

"התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין - היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כ"עוון" אינו משנה מן החומרה המיוחסת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו. העובדה כי המבקש לא התדרדר לבצע מעשי תועבה בקטינים בעצמו, ואף לא הדיח אחרים לכך, אינה מעלה או מורידה, שכן כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא בהחזקת חומר תועבה - ובהחזקתו בלבד. גם בטענה לפיה השימוש באותם קבצים נעשה ברשות הפרט, וכי רבים חוטאים בכך מבלי משים, לא מצאתי ממש, שהרי העבירה כתובה עלי ספר החוקים ואי ידיעת החוק, כידוע, אינה פוטרת אדם מהאחריות בפלילים."

30. מלים נכוחות אלו יפות, ואולי אף ביתר שאת, גם לגבי המקרה שלפנינו. תיאור מקצת הסרטונים אותם החזיק הנאשם במחשבים ובטלפון שבידיו, ושאותם הפיץ בשתי קבוצות הטלגרם שניהל, קשה להכלה וקשה לעיכול. איני רואה צורך וטעם בפירוט כל הנצפה בסרטונים כדי לעמוד על טיב המעשים הללו ועל אופיים, ודי אם אציין - ואף זאת בִּדְחִילו ורְחִימו ומבלי להיכנס לתיאורים פרטניים - שמכתב האישום עולה שבאלפי הסרטים והתמונות נראו קטינים בעירום מלא או חלקי תוך התמקדות באיברי מינם; קטינים מאוננים וקטינים המקיימים יחסי מין עם קטינים אחרים; בגירים הנוגעים בקטינים, מחדירים חפצים לאיברי מינם; מחדירים את איברי מינם לאיברי מינם של הקטינים, לפי הטבעת שלהם ולפיהם. בחלק מהתמונות נראים הקטינים כשהם כפופים וקשורים ברצועות. בחלק מהסרטונים גילם של הקטינים היה כ- 4 שנים ובחלקם נצפו אף תינוקות ממש.

31. צריכתם המוגברת של אנשים דוגמת הנאשם סרטונים מעין אלו, הם הדלק המניע תעשייה אפילה ואכזרית שתוצרתה מעוותת, שכל מטרתה סיפוק יצריהם של אנשים בדרך המחללת את גופם ורוצחת את נפשם של ילדים ותינוקות חפים מפשע. מעשי הנאשם ממחישים בצורה יוצאת דופן כיצד פועלת תעשייה מעוותת זו, כאשר הנאשם הוסיף במו ידיו עוד כמה טיפות לים הסרטונים השוטפים את הרשת, שכן בשונה מהמקרה שנדון בעניין מור, הנאשם לא רק הפיץ את הסרטונים אלא אף "הפיק" את חלקם. גם אם הנאשם לא עמד עם מצלמה בחדר יחד עם הקטינים, הרי שבמעשיו גרם לאותם קטינים להסריט או לצלם את עצמם, כאשר לא פעם "בִּיִּים" אותם מרחוק. בדרך זו פועלים עוד

גברים ונשים רבים ברחבי העולם, לעתים בתוך ביתם פנימה, ומנצלים תינוקות וילדים חסרי אונים. לאחר הפקת הסרטון המבוקש, הוא מופץ בלחיצת מקלדת, תחילה לקבוצת אנשים מצומצמת, כפי שפעל הנאשם, ומכאן קצרה הדרך להפצתו ברחבי העולם מבלי שלמפיץ הראשון יכולת לשלוט על רשימת הנמענים. משמעות הדבר היא שסופם של סרטונים אלו, ככלל, להתגלגל מעתה ועד עולם ברחבי הרשת.

32. בדרך זו הפיץ הנאשם שלושה סרטונים שקיבל מ-א' ותמונה וסרטון שקיבל מ-ג'. במצב דברים בו מורשע אדם בהפקת הסרטון או התמונה והעלתה בעצמו לרשת, יש מקום לקבוע מתחם עונשי גבוה מזה שייקבע לאדם ש"רק" הפיץ קובץ מן המוכן אותו קיבל מאחר, ובמובן זה האבחנה שערכה המאשימה בקשר לאישום הראשון, הכולל עבירה של שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה, מקובלת עלי.

מדיניות הענישה הנוהגת

33. על מדיניות הענישה הנוהגת ניתן ללמוד, בין היתר, מפסקי הדין הבאים, בחלקם מתוארים מקרים חמורים מהמקרה שלפנינו ובחלקם מקרים חמורים פחות:

א. בתפ"ח (חי') 378-12-17 מדינת ישראל נ' ביטון (22.5.2019), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בשורה ארוכה של עבירות מין בקטינות, מרביתן בנות 11-13, שעניין יצירת קשר עם הקטינות בהודעות במרשתת, באמצעות מכשירי טלפון סלולאריים, תוך שהוא מתחזה לנער מתבגר. הנאשם ניהל עם הקטינות שיחות בעלות אופי מיני, ביצע בהן מעשים מגונים וגרם להן לבצע בעצמן מעשים מגונים. בין היתר, הנאשם שוחח עם הקטינות על תכנים מיניים, הציע להן הצעות מיניות וביקש מהן לשלוח לו תמונות שלהן ללא בגדים. חלק מהקטינות נענו לבקשותיו ושלחו לו תמונות כשהן ללא בגדים וחלקן אף שלחו לו תמונות כשהן מבצעות בעצמן מעשים מיניים. התמונות ששלחו הקטינות לנאשם נעשו בהתאם להוראות המפורשות שהנאשם נתן להן, כאשר בשונה מהמקרה שלפנינו, בחלק מהמקרים הנאשם איים וסחט את הקטינות על מנת שיבצעו את המעשים. הנאשם אף הפציר בחלק מהקטינות להיפגש עמו.

באחד האישומים הורשע הנאשם בעבירה של החזקת חומר תועבה ובו דמות של קטין, בגינה נקבע מתחם ענישה הנע בין 2 ל-6 חודשי מאסר.

אשר ליתר העבירות בית המשפט קבע מתחמי ענישה, תוך חלוקת המעשים לקטגוריות כמפורט להלן:

- קטגוריה ראשונה שכוללת עבירת גרם מעשה אינוס וגם גרם מעשה סדום, בנוסף על ביצוע מעשה מגונה בקטינה, גרם מעשה מגונה בקטינה והטרדה מינית - נקבע מתחם ענישה הנע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל לגבי כל אישום.
- קטגוריה שנייה שכוללת עבירות של סחיטה באיומים, נוסף על עבירות של מעשה מגונה בקטינה, גרם מעשה מגונה בקטינה והטרדה מינית - נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל לגבי כל אחד מהאישומים.

קטגוריה שלישית, שכוללת בין היתר מעשה מגונה בקטינה, או ניסיון לבצע מעשה מגונה בקטינה - נקבע מתחם ענישה הנע בין 4 ל- 12 חודשי מאסר בפועל, לגבי כל אחד מהאישומים.

בסופו של יום הושת על הנאשם עונש כולל של 8 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וכן פיצוי למתלוננות בסך כולל של 146,000 ש"ח.

ערעור על גזר הדין נדחה אך לאחרונה על ידי בית המשפט העליון במסגרת פסק הדין בעניין פלוני 2, תוך שנקבע ש"גזרי הדין שנגזרו בעבר על עברייני מין במרחב הווירטואלי הושפעו לעתים לקולא גם מטעמים של "הדרגתיות" אשר לנוכח התפשטות התופעה אינם מתאימים עוד. נוכח האמור, אין לקבל את טענת בא-כוח המערער לפיה חומרת הענישה בגזר הדין חורגת מרף הענישה המקובל בעבירות אלה, באופן המצדיק התערבות ערכאת הערעור" (ההדגשות הוספו - ע.מ).

ב. בע"פ 1195/19 פלוני נ' מדינת ישראל (3.3.2020), הורשע הנאשם בשורה ארוכה של מעשים מגונים בקטינות, גרם וניסיון לגרם מעשים מגונים, הטרדה מינית, איומים והחזקת פרסומי תועבה ונדון ל-3 שנות מאסר בפועל וענישה נלווית, לרבות פיצוי למתלוננות בסך כולל של 140,000 ₪. לאורך תקופה של מספר חודשים פנה הנאשם ל-6 קטינות בגילאי 9-10 ולקטינה אחת בת 12 באמצעות יישומונים שונים, שלח להן תמונות וסרטונים שבהם נראה איבר מינו והפציר בהן לשלוח לו תמונות וסרטונים שלהן כשהן עירומות ונוגעות באיבר מינן. בחלק מהמקרים הקטינות נענו לבקשותיו. הנאשם פנה לקטינות בפניות מיניות בוטות ואף הציע לחלקן להיפגש על מנת לקיים עמו יחסי מין. משסירבו הקטינות לשתף עמו פעולה, איים עליהן הנאשם באיומים שונים. ערעור הנאשם על חומרת עונשו נדחה, תוך שנקבע שהעונש שהוטל עליו אינו חמור ביחס למעשיו הנלווים, על אף החרטה שהביע והליך השיקום שעבר.

ג. ברע"פ 1527/20 דה ליון נ' מדינת ישראל (29.1.2020), התכתב הנאשם עם סוכנת משטרה שהציגה עצמה כקטינה בת 13 ושלח לה תמונות ערום שלו. נוסף על כך, בשיחת וידאו ביקש ממנה להוריד חולצתה ומכנסיה, התפשט ואונן. בית המשפט העליון אישר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי שמצא להחמיר במתחם הענישה ולהעמידו על 12-30 חודשי מאסר בפועל. עונשו של הנאשם הוחמר אף הוא על ידי בית המשפט המחוזי, והועמד על 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ד. ברע"פ 5707/20 פלוני נ' מדינת ישראל (30.8.2020), נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בגדרו התקבל ערעור המדינה על גזר הדין והוטל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. על פי המתואר, הנאשם פנה לסוכנת משטרתית אשר נחזתה לקטינה בת 13 ובשתי הזדמנויות הציע לה הצעות בעלות אופי מיני, וניהל עמה שיחות וידאו במהלכן ביצע בעצמו אקטים מיניים. באחת השיחות אף ביקש מהסוכנת להתפשט. בית המשפט העליון ציין ש"למעשה, זכה המבקש מן ההפקר, שכן בצדק הדגיש בית המשפט המחוזי כי לו היה דן בעניינו של המשיב בערכאה דיונית ראשונה, היה גוזר עליו עונש מאסר לריצוי בפועל."

34. ב"כ הנאשם הפנה לשורה ארוכה של פסקי דין נוספים שהסתיימו בענישה מקלה יחסית, כאשר בחלקם

מתוארים מעשים מיניים שבוצעו באופן פיזי. כאמור לעיל, אין נפקא מינה האם המעשה המיני בוצע במרחב הווירטואלי או באופן פיזי לצורך קביעת העונש. כפי שצוין לעיל, לא אחת דווקא ביצוע המעשים באמצעות המרשתת, באופן המאפשר הפצתם לאחרים ו"קיבועם" ב"זיכרון האינטרנטי" ארוך הטווח, מקנה להם משנה חומרה. במקרים אחרים אליהם הפנה ב"כ הנאשם הוטלו על נאשמים עונשים קלים בין אם מפאת גילם הצעיר (חלקם קטינים), ובין אם בשל הליך שיקום משמעותי שכלל באחד המקרים גמילה מסמים במסגרת קהילה סגורה, נסיבות אשר אינן מתקיימות בעניינו.

35. על מדיניות הענישה בקשר לעבירות של החזקת חומר תועבה ופרסום חומר תועבה, ניתן ללמוד, בין היתר, מהמקרים הבאים:

א. ברע"פ 1286/12 יפים גורביץ' נ' מדינת ישראל (16.2.2012), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר החזיק במחשבו קרוב ל-180 סרטים פדופיליה קשים. בבית המשפט המחוזי הוחמר עונשו של הנאשם והועמד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, הן בשל חלופי הזמן, והן מכוח הכלל לפיו אין ערכאת הערעור ממצה את הדין עם הנאשם. באותן נסיבות מצא בית המשפט העליון שלא להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ב. בע"פ (ת"א) 7997-12-16 פלוני נ' מדינת ישראל (6.3.2017), נדון ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של פרסום והחזקת תועבה, אותן ביצע במשך תקופה של כשלוש וחצי שנים בהן החזיק במחשבו ובהתקנים נוספים, בכ-150,000 קבצים אשר הכילו עשרות אלפי תמונות וסרטוני וידאו ובהם תכנים פדופיליים, ואף שיתף באמצעות תוכנה בעשרות אלפי קבצים מתוך תיקיות שיתוף.

באותו מקרה אומצו מתחמי הענישה שנקבעו בערכאה הדיונית: מספר חודשי מאסר בפועל ועד 10 חודשים בגין החזקת תועבה, ו- 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים על פרסום תועבה והפצתה. בסופו של יום הוטלו על המערער 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, עונש שאושר בהמשך ברע"פ 2882/17 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2017).

ג. בע"פ (חי') 2689/07 מדינת ישראל נ' אהרון אופר (3.1.2008) הוחמר עונשו של נאשם שהחזיק במחשבו ובמדיה, מעל 25,000 פרסומי תועבה, ובהם דמויות של קטינים, והועמד על 24 חודשי מאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מרכז) 23338-03-18 שיידון נ' מדינת ישראל [לא פורסם] (15.7.2018), נדחה ערעור הנאשם, כבן 60, על חומרת עונשו, לאחר שהורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של הפצת חומר תועבה ובו דמויות של קטין (ריבוי עבירות) והחזקת חומר תועבה ובו דמויות של קטין. הנאשם היה חבר באתר לשיתוף קבצים המצריך הרשמה מראש ומאפשר העברת קבצים, באופן שאפשר לו לשתף קבצים פדופילים שהיו ברשותו ולקבל קבצים פדופילים מאחרים, בהיקף גדול. ערכאת הערעור אימצה הן את מתחם הענישה שהנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל והן את העונש הסופי שהועמד על 9 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (ראשל"צ) 33493-08-17 מדינת ישראל נ' חגי שפרינג (27.1.2019), שהתנהל בפני, הורשע הנאשם לאחר ניהול הליך הוכחות, בהחזקת אלפי סרטונים ועשרות אלפי תמונות ובהם תוכן פדופילי במספר התקנים. במועדים שונים העביר הנאשם לאחרים סרטונים ותמונות בעלי תוכן פדופילי באמצעות תוכנת אימיוול (emule). באותו מקרה קבעתי מתחם עונשי הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בסופו של דבר נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית, זאת בהתחשב בהליך השיקומי שהיה בעיצומו וביתר נסיבותיו האישיות.

כאמור, עניינו של הנאשם שלפני שונה בתכלית ולו בשל העובדה שהפיק חלק מהסרטונים שהפיץ, תוך ניצול תמימותם של הקטינים עמם התכתב.

סיכום ביניים - מתחמי ענישה

36. בהתחשב בנסיבות הביצוע של כל אחד מהאירועים העברייניים, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי שמתחמי הענישה להם עתרה המאשימה הם ראויים והולמים בנסיבות העניין, להוציא "איחוד המתחמים" באישומים 3 ו-5, שאינם משקפים להבנתי את ההכרה שיש לתת לקטין ג' כנפגע עבירה העומד בזכות עצמו ואינם מבטאים את השוני המהותי הקיים בין הפצת סרטון שהופק על ידי המפיץ לבין סרטונים, גם אם רבים, המתגלגלים ממילא ברשת. לפיכך אני קובע את מתחמי הענישה באופן הבא:

א. אישום ראשון, שעניינו גרם מעשה מגונה בקטינה כבת 12, הפניות החוזרות ונשנות לקטינה ובקשותיו לשלוח לו סרטונים מיניים שלה, הדרכתה כיצד לגעת בעצמה ואילו איברים לחשוף בצילומים, בקשת הנאשם להיפגש עמה על מנת לקיים מגע מיני, הפצתם של הסרטונים שקיבל מהקטינה בקבוצת טלגרם אותה הקים וניהל - מתחם עונשי הנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר.

ב. אישום שני, שעניינו גרם מעשה מגונה בקטינה בת 11, לאחר שהפציר בה לשלוח לו תמונות מיניות שלה, הציע לה הצעות בעלות אופי מיני ובהמשך שלח את התמונות ששלחה לו לאדם אחר - מתחם עונשי הנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר.

ג. אישום שלישי שעניינו פרסום תועבה (סרטון אחד) ובו דמות של קטין מתחת לגיל 14 עמו התכתב הנאשם, כאשר הסרטון נשלח לאנשים שזהותם אינה ידועה - מתחם עונשי הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר.

ד. אישום רביעי שעניינו פניות חוזרות ונשנות המתמקדות במין לשתי קטינות בגילאי 11 ו-12 בתקופה קצרת מועד - מתחם עונשי הנע בין 3 ל-8 חודשי מאסר בפועל (אציין שמתחם זה הוא מתחם מקל ביותר, אולם לא מצאתי לחרוג ממנו בשים לב לעמדת המאשימה).

ה. אישום חמישי שעניינו הקמתן וניהולן של שתי קבוצות טלגרם, בהן היו חברים מעל 100 משתמשים, שהכילו כ-1000 סרטוני תועבה, בחלקם בעלי תכנים אלימים מזוויעים, בהם מופיעים גם דמויות של קטינים בגילאי 4 ו-5 ולעתים אף תינוקות, והחזקת אלפי סרטונים נוספים בעלי תכנים דומים - מתחם עונשי הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול יבוצעו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל (אציין שלצורך קביעת המתחם באישום זה התעלמתי מהעובדה שהנאשם פרסם באחת הקבוצות, בין היתר, את הסרטונים של א', זאת בשל העובדה שהתחשבתי בנסיבה זו לצורך קביעת המתחם העונשי באישום הראשון).

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ובחינת אפשרות החריגה ממנו

37. השאלה המרכזית הדורשת הכרעה היא אם בנסיבות העניין יש מקום לחרוג ממתחמי הענישה מטעמי שיקום, וככל שהתשובה לכך תענה בחיוב, מה מידת החריגה הראויה.

הנאשם כבן 29, נעדר הרשעות קודמות. לזכות הנאשם יש לזקוף את הודאתו במיוחס לו, המלמדת על קבלת אחריות מצדו. לצד זאת, הודאתו המאוחרת לא חסכה את עדותם של שני הקטינים שכבר העידו, והערכת המסוכנות מסויגת בכל הנוגע למידת הפנמתו והבנתו את חומרת מעשיו, כפי שיפורט בהמשך. הנאשם שהה פרק זמן ארוך של כשנתיים בתנאי מעצר בית, שלא היו קלים עבורו, ולא נטען כי הפר את תנאי השחרור שנקבעו לו.

38. מתסקיר שירות המבחן מיום 15.3.2020 עולה שהנאשם לא עבד טרם מעצרו והוא סיים את לימודיו בתחום ניהול רשתות.

התייחסות להיסטוריה המינית של הנאשם ניתן למצוא בפסקה התחתונה בעמוד 2 לתסקיר, ולא מצאתי לפרטה בגזר הדין מחמת צנעת הפרט. עוד ניתן ללמוד מהתסקירים על אישיותו של הנאשם מיחסיו המורכבים עם הוריו עמם הוא מתגורר עד היום, לקשריו ולכישוריו החברתיים ולתפקודו הכללי.

39. במהלך תקופת המעצר, סבר שירות המבחן כי נשקפת מהנאשם רמת סיכון גבוהה להישנות מקרים דומים בעתיד, והוא החל בהליך טיפולי שכלל שיחות פרטניות בשירות המבחן. בהמשך שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצור בית החשודים בביצוע עבירות מין. על אף שהנאשם הקפיד להגיע באופן רציף לקבוצה, הוא לא נתרם ממנה, התקשה להתמסר להליך הטיפולי ולשתף פעולה, כל זאת על רקע מאפייני אישיותו. במצב דברים זה קבע שירות המבחן שהטיפול אינו אפקטיבי עבור הנאשם ואינו תואם את צרכיו הטיפוליים הרחבים, והעריך שמסוכנותו נותרה גבוהה. בנסיבות אלו סבר שירות המבחן כי שילובו של הנאשם בטיפול אינטנסיבי במסגרת הוסטל וקבלת טיפול תרופתי להפחתת הדחף המיני עשויים להפחית ממידת סיכון זו, אולם הנאשם סירב להשתלב בסוגי טיפולים אלה. לצד זאת הכיר הנאשם בעובדה שהוא זקוק לעזרה ולהכוונה.

40. מהתסקיר עולה שהנאשם התקשה לבטא אמפתיה ביחס לקטינים בהם פגע והתקשה להכיר בנזקים שגרם להם במעשיו. יש לציין שהנאשם ניסה לתקן רושם זה במסגרת דבריו בישיבת הטיעונים לעונש, אולם ספק בעיני עד כמה ניתן להסתמך עליהם כאשר הדבר לא עלה "בהזדמנות הראשונה" במסגרת הליך האבחון של שירות המבחן.

41. מהערכת מסוכנות מיום 22.1.2020 עולה שהנאשם חסר חיבור רגשי לחומרת מעשיו ולהשלכותיהם, אותם תיאר בצורה קרה, מרוחקת וטכנית. עוד עלה שלנאשם אישיות בלתי בשלה, עם קווים תלתיים וילדותיים. בפער לגרסה שמסר בפני שירות המבחן, שלל הנאשם משיכה מינית לקטניות, אולם נאמר כי לא ברור הרקע לאמירה זו ואם מדובר היה באמירה מניפולטיבית על רקע רצונו של הנאשם להציג עצמו באור חיובי ולהימנע מהשלכות תשובותיו על עתידו. עוד נמצא שהנאשם אינו ער לקיום סיכון במצבו, ורמת המסוכנות המינית הנשקפת ממנו הוערכה כ"בינונית". המרכז להערכת מסוכנות קבע אף הוא שהנאשם זקוק לטיפול ייעודי לעברייני מין, כאשר הומלץ אף לבחון התאמתו לטיפול תרופתי.

42. בין לבין השתלב הנאשם בטיפול פרטי. מחוות הדעת הפרטית עולה שהחל מיום 2.11.2018 היה מצוי הנאשם בטיפול במסגרת המכון בתדירות של פעם בשבוע, אותו הפסיק מיוזמתו בתאריך 17.4.2019. חצי שנה לאחר מכן, בטרם הופנה למרכז להערכת מסוכנות, פנה הנאשם פעם נוספת לטיפול, שנקטע באופן פתאומי לאחר 3 חודשים. בחודש מאי 2020 פנה הנאשם בשלישית למכון והשתלב בטיפול מאז ועד למועד כתיבת חוות הדעת הפרטית. מבלי להיכנס לפרטי האבחון שנערך, נמצא שהנאשם הוא בעל אישיות בלתי בשלה ותלותית, "בעל משיכה מינית למתבגרות צעירות וניכרים דחפים מיניים מוגברים וקושי בוויסות כללי, לרבות בתחום המיני". לפיכך נמצא שהנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי שיכלול אף ייעוץ פסיכיאטרי תרופתי. בניגוד לגישתו בעבר, בפנייתו השלישית גילה הנאשם "היענות חיובית לטיפול תרופתי" ו"הצליח להתחבר יותר לעברותיו".

בדומה לקצינת המבחן, אף עורכת חוות הדעת הפרטית מצאה שיש מקום להפנות את הנאשם להוסטל, אולם העריכה כי טרם בשלו התנאים לכך, בשים לב לדינמיקה המשפחתית של הנאשם, וכי תחילה יש להשקיע בעבודה טיפולית עמו במספר תחומים שצוינו בחוות הדעת. עוד ציינה כי בניגוד לשלילה נחרצת בעבר של אפשרות להתנתק מאמו, נצפתה עתה "מסוגלות מצדו להרהר" לגבי אפשרות זו.

43. בהערכת מסוכנות משלימה מיום 2.8.2020, שהתקבלה לבקשת ב"כ הנאשם ובעקבות שאלות בכתב שהופנו אליה (להלן: הערכת המסוכנות המשלימה), הבהירה מערכת המסוכנות, בין היתר, שאחת הסיבות לכך שהנאשם פנה לקבל טיפול הייתה המלצת עורך דינו, עובדה המצביעה על קיומה של עמדה שאינה מכירה בבעייתיות שבהתנהגותו, אלא מהווה ניסיון להשיג רווח משני בענישה. בנקודה זו אציין שבניגוד למערכת המסוכנות, אינני סבור שמסקנה זו היא המסקנה היחידה האפשרית, שכן גם אם הטיפול החל בהתאם לעצת עורך הדין, יתכן שהוא הועיל לנאשם והביא לשיפור במצבו, זאת ללא כל קשר להליך המשפטי שהתנהל במקביל. ואולם, כפי שעולה מההערכה המשלימה, כמו גם מחוות הדעת הפרטית, על אף הבעת הרצון של הנאשם לקחת חלק בהליך הטיפולי, הוא לא היה מוכן לעשות את הוויתורים הכרוכים בכך. בתוך כך סירב הנאשם להשתלב במסגרת הטיפולית האינטנסיבית הנדרשת כפועל יוצא של צרכיו הטיפוליים, לא הגיע לטיפולים באופן סדיר, ואף הפסיק את הטיפול פעמיים ביוזמתו. עוד צוין, שעל אף שהנאשם פנה לטיפול בפעם השלישית, החל מחודש מאי 2020, הרי שעל מנת לקחת בחשבון את השינוי שחל בו מאז ועד היום, יש לבדוק אותו בשנית ולהעריך את הפנמת התכנים הטיפוליים, דבר שניתן לעשותו רק לאחר שהנאשם יעבור טיפול לאורך תקופה משמעותית ויתמיד בו באופן רציף.

44. בהתייחס לבקשת הנאשם לטיפול תרופתי, הבהירה מערכת המסוכנות שלאורך כל תקופת הטיפול, סירב

הנאשם בתוקף ליטול טיפול תרופתי להפחתת הדחף המיני, ושלל את הצורך בכך. מדוח הטיפול עולה שרק לאחר שחזר לטיפול בפעם השלישית, הביע הסכמתו לבחון את הנושא. עוד נמסר שמבירור עם מכון "תפנית", הנאשם עדין לא החל לקחת את הטיפול. במהלך הטיעונים לעונש נטען על ידי ב"כ הנאשם שהנאשם החל ליטול תרופות, אולם מלבד מרשם לתרופות (נ/1) לא הוצגה מטעמו כל אסמכתא נוספת לכך. זאת ועוד, גם בעדכונים של עו"ס גיא אסנת מיום 18.8.2020 ומיום 19.10.2020 (נ/2 ו- נ/3), לא מצאתי אזכור לכך שהחל ליטול תרופות. יתרה מכך, גם אם היה הנאשם מתחיל בטיפול התרופתי, לא היה בכך די כדי לאיין את מסוכנותו כליל, זאת מן הטעם שטיפול תרופתי מוריד אמנם את רמת האיום לטווח הקצר, אולם כאשר הוא נותר לבדו, ללא טיפול ייעודי נלווה, יתכן שלא יהיה בו כדי לפחית את רמת המסוכנות המינית לטווח הארוך.

45. הן מתסקיר שירות המבחן, הן מהערכת המסוכנות והן מחוות הדעת הפרטית, עלה שהנאשם ניסה לתאר את סביבתו באופן מיטבי. כך למשל התרשמה מעריכת המסוכנות מכך שהנאשם היה "עסוק בלהציג תמונה חיובית אודות עצמו עד כדי צמצום והסתרה של חלקים נרחבים בהתפתחותו והתנהלותו, אשר נתגלו לאחר בירור מעמיק יותר", כאשר להערכה זו צורפו מספר דוגמאות (עמ' 12-13 להערכת המסוכנות). בנקודה זו אציין, שאף אני התרשמתי מכך שדברי הנאשם בישיבת הטיעונים לעונש התייחסו בדיוק לנקודות הבעייתיות שהוצפו על ידי גורמי המקצוע, באופן מעורר חשד שמא הדברים נאמרו מהשפה לחוץ. לצד זאת התרשמתי שהנאשם מעוניין באמת ובתמים לשפר דרכיו.

סיכום ביניים - הליך טיפולי

46. אם נסכם את ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם עד כה, הרי שמדובר בשיחות פרטניות שנערכו במסגרת שירות המבחן ובמסגרת פרטית. הנאשם אמנם השתתף בהליך טיפולי במשך עשרה חודשים, אולם ספק בעיני עד כמה ההליך היה אפקטיבי עבורו. מנגד, הנאשם לא עבר, חרף הזמן הרב שחלף, טיפול אינטנסיבי במסגרת סגורה, טיפול שהיה נחוץ לו לדעת גורמי המקצוע. נוסף על כך, על אף הסכמה ראשונית שהביע, לא קיבל הנאשם טיפול תרופתי תומך.

47. מחוות הדעת השונות בלט שהנאשם התקשה להביע אמפתיה ולהכיר בנזק שגרם לקטינים, נמצא שהוא חסר חיבור רגשי לחומרה ולהשלכות של מעשיו ובעל עיוותי חשיבה שבאו לידי ביטוי באופן בו ייחס לקטינים שיתוף פעולה והדדיות.

48. נשוב עתה לשאלה בה פתחנו - האם בנסיבות העניין יש מקום לחרוג ממתחמי הענישה מטעמי שיקום?

כידוע, חריגה ממתחם העונש ההולם אפשרית, בהתאם להוראות החוק, רק במצב דברים בו עבר הנאשם הליך שיקומי, או כאשר יש סיכוי של ממש שישתקם (סעיף 40 לחוק), זאת במטרה לעודד נאשמים לנצל את ההליך המשפטי המתנהל נגדם לצורך עריכת שינוי בחייהם. לצד זאת, חריגה מהמתחם תעשה רק שעה שאין בה כדי לפגוע ביתר שיקולי הענישה. נוסף על כך, אין משמעות הדבר שבכל מקרה בו ניתן להצביע על פוטנציאל שיקום, תחול חובה לחרוג ממתחם העונש ההולם.

49. במקרה שלפני, יש מקום להתחשב לקולא, בין היתר, בעברו הפלילי הנקי של הנאשם, בהליך השיקום בו החל, בפוטנציאל השיקום, ובהודאתו, שגם אם ניתנה בשלב מתקדם ולאחר שהעידו שניים מהקטינים, הרי שהיא חסכה את הצורך להעיד את יתר הקטינים. יחד עם זאת, לא מצאתי שיש בכל אלו כדי להצדיק חריגה מהמתחמים שנקבעו. כאמור, הליך השיקום היה חלקי בלבד והוא רחוק מסיום, ומסוכנותו של הנאשם, על אף שפחתה, מוערכת כבינונית. בפרט נכונים הדברים כאשר בנסיבות המקרה שלפני, חריגה ממתחם העונש ההולם עד כדי הטלת עונש שאינו כולל רכיב ענישתי בדמות מאסר בפועל, או עונש מאסר משמעותי, עלולה לפגוע באופן קיצוני בהרתעה הכללית, שיקול חשוב שיש לקחת בחשבון בגבולות העונש ההולם כאשר עסקינן בעבירות מין המבוצעות דרך המרשתת [ע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 18-19 (11.11.2018)].

50. על מרכזיותו של שיקול "הרתעת הרבים" בעבירות מין זה עמד בית המשפט המחוזי בע"פ (ת"א) 7997-12-16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (6.3.2017). על אף שהדברים נאמרו במסגרת דיון שעסק באפשרות ביטול הרשעת הנאשם, דומה שהם יפים גם לענייננו:

"...בעידן הנוכחי ביצוע של מעשים כדוגמת אלה שביצע המערער הוא קל, זמין ונגיש לכל אחד. הקשה אחת על המקלדת יוצרת תוכנה, הקשה נוספת גם יוצרת שיתוף. דווקא משום הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע העבירות, מן הראוי שביהמ"ש יאמר את דברו בקול ברור וצלול ויתרום את חלקו לצמצום הנגע ובמניעת קהלים נוספים שייחשפו לחומר תועבה כזה... הצורך בהרתעה במקרה זה הוא שיקול משמעותי, ענייני ומתבקש..."

לעניין זה ראו גם את דברי בית המשפט העליון בעניין פלוני 2, פסקה 11:

"כלל נקוט הוא כי בעת גזירת עונשו של נאשם בביצוע עבירות מין בקטינים יש לבכר שיקולי גמול והרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו למשל: ע"פ 4731/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (3.10.2019); ע"פ 1287/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (5.8.2015); ע"פ 4327/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 35 (5.6.2013))."

עונש מינימום

51. הנאשם הורשע, בין היתר, בביצוע שתי עבירות לפי סעיף 348(א) לחוק, שהעונש המרבי הקבוע לצד כל אחת מהן הוא 7 שנות מאסר. בהתאם להוראות סעיף 355(א) לחוק, משהורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, "לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו". בקבעו עונש מינימום, שיקף המחוקק את כוונתו להחמיר בענישה בעבירות מסוג מסוים, אולם באותה נשימה התיר לבית המשפט לחרוג מהכלל, ככל שקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת. במקרה שלפני לא מצאתי שמתקיימים אותם "טעמים מיוחדים", ומשכך יש להטיל על הנאשם לכל הפחות עונש מינימום של 21 חודשים, שהוא רבע מהעונש

המרבי עבור אחת מהעבירות.

סוף דבר

52. לאחר שנתתי דעתי לכל האמור, ובשים לב למשך המאסר לו עתרה המאשימה כעונש ראוי לנאשם, ממנו אינני רואה לחרוג, מצאתי להטיל על הנאשם עונש כולל בשליש התחתון של המתחמים שנקבעו, תוך חפיפה חלקית ביניהם. אציין שלא נעלמה מעיני ההשפעה הקשה שיכול ותהא לעונש מאסר על הנאשם ועל משפחתו. ואולם, נוכח מכלול הטעמים עליהם עמדתי בהרחבה לעיל, מצאתי שיש להתחשב בשיקולים אלו בגדרי המתחמים.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 40 חודשים, בניכוי הימים בהם שהה במעצר בין התאריכים 30.07.2018 ועד 16.08.2018.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במתקן כליאה "ניצן", ביום 17.1.2021 עד השעה 08:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מגזר הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ב. מאסר למשך 8 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה לפי סעיף 214 בחוק העונשין או על עבירה המנויה בסימן ה' לפרק י' בחוק העונשין, להוציא עבירה לפי סעיף 349 בחוק זה, לגביה יעמוד עונש המאסר על שלושה חודשים.

ג. פיצוי בסך 40,000 ₪ לכל אחד מהקטינים א', ב' ו-ג', שמעבר למעשים המיניים שהנאשם ביצע בהם, הוא הפיץ את תמונותיהם בהמשך במרשתת.

פיצוי בסך 20,000 ₪ לכל אחת מהקטניות ד' ו-ה'.

כספי הפיצוי יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 1.2.2021 ויועברו לקטנים באמצעות הוריהם, בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים.

53. בשים לב לעונש העיקרי שהוטל על הנאשם בדמות מאסר בפועל, לעונש הצופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי ולרכיב הפיצוי, לא מצאתי להטיל על הנאשם קנס כספי.

54. ניתן צו כללי למוציגים. בהסכמת הנאשם וכחלק מהסדר הטיעון עליו חתם, יחולטו התפוסים באמצעותם בוצעו העבירות (מחשבים, חומרי מחשב ופלאפונים).

55. הפקדות וערבויות שניתנו במסגרת תיק זה או במסגרת אחד מתיקי המעצר הקשורים אליו, ישמשו לצורך הבטחת התייצבות הנאשם לריצוי עונש המאסר, ולאחר מכן יושבו לידיו, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

56. **המזכירות תואיל להעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולמרכז להערכת מסוכנות.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"א, 03 דצמבר 2020, בנוכחות הצדדים.